

Preek startzondag Oosternijkerk

Schriftlezing: HANDELINGEN 8, 26-40

thema: 'Op reis, wie wijst mij de weg?'

Gemeente van Christus,

Er zijn van die christenen, die zeggen dat je in de bijbel alle antwoorden kunt vinden op alle vragen. Ik ben het daar helaas niet mee eens. Hoe langer ik dominee ben en hoe langer ik studeer op die bijbel, hoe minder ik het met die mening eens ben.

Want er zijn immers vele vragen waarop wij geen antwoord krijgen, en er zijn vele vragen waarop de bijbel meerdere antwoorden geeft. Een mooi voorbeeld is de vrouw: Paulus zegt: De vrouw moet zich in de gemeente stilhouden, maar Jezus die betreft vrouwen bij de zaak van God, en laat ze hun mening zeggen.

De bijbel geeft heel vaak tegenstrijdige antwoorden. Neem bijvoorbeeld ook die moeilijke vragen rondom seksualiteit. In het O.T. is het heel gewoon, dat een man meer dan één vrouw heeft, maar in het N.T. is dat wel anders. En nog zo'n tegenstrijdigheid: De bijbel heeft de mond vol over de liefde en over de vriendschap, maar ergens in de bijbel staat toch ook dat je homoseksuelen dood moet slaan met stenen. Ik kan me voorstellen, dat velen bedanken voor die bijbel.

Dat jullie hier bij elkaar zijn, als gemeente, jong en oud, dat wijst er echter op, dat jullie die bijbel niet zomaar aan de kant willen zetten. Tenminste dat hoop ik. Ik hoop dat jullie allemaal in de gemeente in dit dorp, ook in die komende winter, wilt proberen om de bijbel beter te begrijpen, en de het evangelie te verkondigen. Als je met de bijbel wilt leven, dan zegt de bijbel: Waar een wil is is een weg. Dus het moet te doen zijn.

Maar wat moeten we dan met al die tegenstrijdigheden in dat boek. Al die open vragen, al die losse einden, al die onbegrijpelijke uitspraken? Wat moet je ermee?

Ik heb de bijbel wel eens voor kinderen vergeleken met een schatkaart. Als je een schatkaart leest, dan krijg je allerlei aanwijzingen, soms ook heel tegenstrijdig, maar als je alle aanwijzingen probeert te begrijpen, dan zul je uiteindelijk bij de schat uitkomen.

De bijbel zou je kunnen zeggen, is een schatkaart, die weliswaar niet overall even duidelijk is, maar het mooie van deze schatkaart is, dat wij al van te voren een beetje weten, wat de schat zal zijn.

En dan zou je misschien zeggen, dan is de lol er wel vanaf, als je vantevoren al weet wat je zult gaan vinden in die schatkist. En dat is ook een reactie op heel veel preken, dat

de mensen zeggen: Ach dominee heeft het mooi gezegd, en hij heeft weer precies hetzelfde gezegd als altijd, en dat is het dan.

Maar als je de bijbel beschouwt als een schatkaart, dan zou je nog wel eens voor verrassingen kunnen komen te staan. Soms is de schat groter dan je denkt, en soms is de weg ernaartoe een hele andere dan je je had voorgesteld.

Zo kan het ook, dat de bijbel je van je verwachtingen afhelpt, en je op een hele andere weg brengt. Schrik dan niet als dat gebeurt, want als je gelooft dat Godzelf je grote voorganger is, dan zul je uiteindelijk op de goede plek uitkomen. Maar je moet je dan wel laten meenemen.

En dat vinden we nou juist zo moeilijk, ons mee laten nemen. Wij bepalen eigenlijk liever zelf, waar we langs gaan en waar we heen gaan. In de vakantie zie je dat ook vaak: Dan stippen de mensen de route al helemaal uit, en ze weten al precies waar ze zullen kamperen, en wat ze zullen gaan doen. Maar er zijn ook wel van die avontuurvakanties, waar je niet van tevoren weet hoe het precies zal gaan, maar daarvoor is de blangstelling meestal maar klein.

En dat komt omdat we bang zijn voor verrassingen, maar het komt ook omdat we bang zijn, om ons mee te laten nemen. We willen liever zelf het initiatief houden, zelf de zaak in controle houden.

Maar het probleem is, dat als je met de bijbel op weg gaat, dan zul je je mee moeten laten nemen. Dan zul je van meningen en oordelen die je al had eerstr afstand moeten doen, en dan zul je je moeten begeven onder de verkondiging van Gods Woord, dan zul je je moeten laten gezeggen, door de Tien Woorden en door de bergrede. En dan zal God je misschien een totaal andere kant opsturen dan je wilt of verwacht. Maar dan is het zaak dat je je door God laat meenemen.

En als we de bijbel mogen geloven, dan zal God ons meenemen in de goede richting. Hij zal alle dingen doen meewerken ten goede, Hij zal ons brengen in de richting van het Koninkrijk.

En als we ons dus vanmiddag afvragen: Wie wijst je de weg? Dan mag je in de bijbel gaan zoeken, naar betrouwbare getuigen, die je de weg wijzen naar dat Koninkrijk.

Zo gaat het in het gewone dagelijkse leven immers ook: Je ouders, of je vrienden, of je leraren wijzen je de weg. En als je ze vertrouwd, dan zul je je laten meenemen.

Zo is het met de bijbel ook: Zoek zelf in de bijbel, naar betrouwbare getuigen van Gods koninkrijk, en laat je dan meenemen in de goede richting. Niet zomaar wat verderboemelen in het leven, nee, keuzes maken, durven te kiezen tussen goed en kwaad, en de bijbel daarbij niet misbruiken, niet slaan met het WOord van God, daar is het niet voor bedoeld, nee, verkondigen, dat is onze taak.

Als je op reis gaat dan gaat het meestal zo, dat je van tevo-

ren nagaat of je wel alles mee hebt, wat je nodig hebt. ZO is het ook op je levensreis met de Here God: Vraag je bij jezelf af, of je wel alles bij je hebt, wat je nodig hebt. En als je dingen vergeten bent, dat is niet erg, want God zal aanvullen wat jou ontbreekt.

Maar laten we ons tenslotte eens afvragen, wat je nodig hebt als bagage als je met God op weg gaat. De bijbel heb je nodig, en je geweten ook, en alle goede gaven en talenten, die God je gaf. En bij al je reizen zul je uiteindelijk moeten vertrouwen op de Geest van God, die bij je is.

De Heilige Geest zei tegen Filippus: Kom dichterbij en ga op de wagen zitten. En Filippus liep er snel heen en ging bij de kamerling zitten en hij hoorde hem lezen uit het boek Jesaja, en hij vroeg: Begrijp je wel wat je leest. En de kamerling, de Ethiopier zei: Hoe zou ik deze woorden begrijpen, als niet iemand mij de weg wijst?

En dan begint Filippus hem de weg te wijzen, door hem het evangelie van Jezus te verkondigen. En uiteindelijk komt de Ethiopier zover, dat hij zich laat dopen. Deze kamerling laat zich helemaal meenemen op zijn reis, en hij komt niet bedrogen uit, nee, hij komt uit bij het water van de doop, bij de blijdschap van het evangelie.

Dat gebeurt er dus, als je je laat meenemen door het evangelie. Je zult niet bedrogen uitkomen. De weg van de kamerling was aan het begin van het hoofdstuk nog een eenzame weg, maar door het geloof, en door zijn overgave wordt hij een blijmoedig mens.

Ik geef u allen een opdracht mee, voor het komende seizoen. Laat je meenemen door de Here God. Lees je bijbel, bidt elke dag. Verwacht niet antwoord op al je vragen, maar leef van de belofte dat God ons trouw blijft. Praat met elkaar over die reisbagage.

Laten we maar gaan, gemeente, laten we maar gaan hand in hand met God, in de goede richting. Laten we maar gaan, met alles wat we bij ons hebben aan zorgen, vreugden, talenten en gebreken. Laten we maar gaan, als kinderen van God en als gemeente van Jezus Christus.

In die ene Naam, Jezus Christus, ligt alle hoop voor deze wereld. Laten we dan gaan in Zijn Naam, laten we bidden en leven in die Ene Naam. Als Jezus Christus ook hier in deze gemeente de grote voorganger is, dan zijn jullie op de goede weg.

Vraag daarom niet langer: Wie wijst mij de weg? Want je weet toch wie je herder en Leidsman is. Nee, vraag niet langer, maar zing liever: Ja, ik geloof, en daarom zing ik. Ja ik geloof, zei de kamerling, ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.

Laten we maar gaan. AMEN